

PÄRINÄ JENGI VAUHDISSA

Jorma Kurvinen

 SAGA
EGMONT

PÄRINÄ JENGI VAUHDISSA

Jorma Kurvinen

 SAGA
EGMONT

Jorma Kurvinen

Pärinäjengi vauhdissa

SAGA Egmont

Pärinäjängi vauhdissa

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1983, 2020 Jorma Kurvinen and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726425314

1. e-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com – a part of Egmont,
www.egmont.com

1. luku

Larsson palasi vielä Aaltosen ajamasta punaisesta palokunnan volkkarista takaisin pyöriensä päällä istuvien Annalan ja Luukan luo.

- Te kaksi olette nyt sitten täällä ainoat, jotka tietävät tästä.

Se kuullosti pojista lähes uhkaukselta.

Annala näki Luukan nielaisevan hermostuneesti.

- Jotakinhan meidän on pakko sanoa pojille, kun ruvetaan ajelemaan tänne.

Larssonin kasvot olivat hymyttömät.

- Sanotte vain sen, että kaupungilta on saatu suhteilla lupa. Isommista suunnitelmista ette sano sanaakaan. Kenellekään.

Annalaa hirvitti vastuu salaisuudesta.

- Eivätkö ne tiedä talleillakaan?

He olivat käyneet neljästään katsomassa Lankilan Jaanan harrastamilla ratsastustalleilla alueen laajennustarkoituksia ja ratsastuspolkumerkkejä merenrantamaastossa.

Larsson tuli vieläkin lähemmäksi.

- Niillä ei ole aavistustakaan muusta kuin omasta laajennuksestaan ... Larssonin kasvoilla käväisi kärsimätön ilme ... Minä en olisi kertonut teillekään, mutta teidän kahden on pakko tietää miten tärkeää nyt on pitää asiat salassa ja välttää kaikkea ikävää julkisuutta.

Aaltonen väläytti volkkarin valoja. Larsson heilautti hänelle kättään.

- Olettehan te, pojat, nähneet telkkarista ja lehdistä miten kovaa peliä taistelu tonteista ja rakentamisista on. Yön pimeydessä tulee vaan raivauskoneet vanhan arvokkaan rakennuksen kupeelle ja pistävät kaiken sileäksi. Tällä kertaa yritetään nyt toisin päin: olla ovelia kerran hyvänkin asian puolesta. Kun tänne saadaan tarpeeksi monta toimivaa harrastus- ja virkistyskohdetta, me pystymme osoittamaan että alue on jo muodostunut vapaa-aika-alueeksi. Mutta asia ei saa herättää vastustajien huomiota liian aikaisin.

Luukka viittasi peukalollaan Annalaan.

- Ja me kaksi ollaan vastuussa siitä?

- Kyllä. Trialkerhon osalta. ... Teillä on täällä uusi mahtava harjoitusalue kaupungin mailla. Mutta muistakaa: pidätte huolen siitä, että ette ärsytä kumpaakaan Tavelan isännistä missään tapauksessa. Ettekä aiheuta mitään kahinoita Joutomaalla.

Luukka huokasi.

- Ne Tavelan veljekset ovat kummia tyyppejä.

Larssonin silmät kapenivat.

- Teillä on entuudestaan huonot välit niitten kanssa?

- Kaikilla ihmisillä on huonot välit tavelalaisten kanssa, Annala muistutti. - Rulliksen kanskaa ei oo kaverina kukaan. Simo Tavela oli suunnilleen heidän ikäisensä. Mutta rullatuoli sitoi pojan kotinurkilleen. Ja kun isä oli mahdollisimman hankala tyyppi, pojankaan kanssa ei kulkenut kukaan.

Larsson kosketti heidän kummankin olkapäätä.

- Olkoon miten on: pitääkää te huoli siitä, että ainakaan trialikerhon vuoksi kaupungin suunnitelmat eivät rupea kiinnostamaan vastustajia liian aikaisin.

- Millä tavalla? Luukka protestoi.

- Millä tahansa ... Larsson huokasi. Me Aaltosen kanssa olemme antaneet kaupungin johdolle teistä takuut. Samoin

kuin Laurila ja Korpelakin.

Annala hätkähti.

- Milloin?

Annala ja Luukka katsoivat toisiinsa. Sitten Larssoniin.

- Lintumaisterihan on Islannissa, Luukka sanoi ääneen.

Larsson veti suutaan pikaiseen hymyyn.

- Eikä edes maissa siellä, vaan jollakin tutkimusaluksella, jolta hänet tavoitettiin. Yksi Islannin-puhelu on, pojat, pikku juttu tässä asiassa. Korpela sanoi, että teihin voi luottaa. Pitäkää nyt huoli että olette sen luottamuksen arvoisia.

Larsson meni, sukelsi volkkariin, joka lähti. Miehet heilauttivat kättään vielä autosta.

Annala kohtasi Luukan katseen.

- Meiltä menee Syväojakin, jos töpätään täällä, sakin kunkku sanoi huolestuneena.

Annala nyökkäsi. Hän oli ajatellut ihan samaa.

He olivat viime kesänä, hänen palattuaan Helsingistä takaisin tänne ja tuotuaan trial-harrastuksen mukanaan, saaneet Joutomaan kaupunginosan läheisyydestä Syväojan laakson harjoitusalueekseen. Sakilla, yhdessä punapää-Lievosen, räpäle-Mikkosen, läski-Perttusen, hurmuri-Saastamoisen ja isonokka-Turkan kanssa, he olivat rakentaneet kaikki harjoitusradat, laitteet ja leirirakenteet. Saatuaan vielä hankituksi jonkinlaiset ajokit he olivat Moottorikerhon johtomiesten, Larssonin ja Aaltosen, avulla rekisteröineet oman kerhonsa sen alaosastoksi ja pystyneet jo ajamaan joissakin kilpailuissakin.

Nyt uusi alue antoi aivan uskomattomat harjoitusmahdollisuudet. Toisaalta oli vaarana menettää harjoitusalueet kokonaan. Tässä oli kaupungilla sen verran isot asiat pelissä.

Alueelle oltiin tyrkyttämässä vähän kaikkea kaatopaikasta teollisuusslummiksi saakka. Luonnon ja ihmisen puolesta taistelevat yrittivät nyt saada Joutomaan